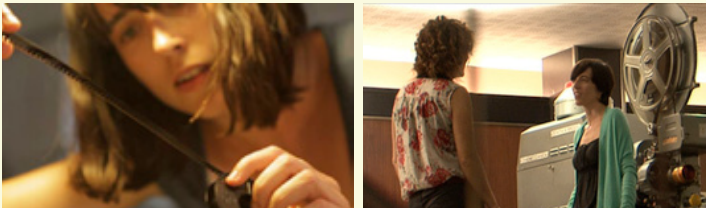

EULÀLIA DOMÈNECH, directora de cinema

Es projectarà el seu documental "Conxita Badia no existeix" el dia 4 de desembre a l'Alhambra

"Quan Conxita Badia cantava, deixava d'existir com a dona per convertir-se en emoció musical"

Per què vas posar-li aquest títol al documental?

El títol vol fer visible allò que fins ara era invisible pel gran públic. Vol ser un crit, una reivindicació per fer-la existir de nou però també té uns altres significats. D'una banda, quan buscava filmacions, sent algú tan important a la seva època, vaig adonar-me que a la gran majoria d'arxius filmics no tenien res. Això em va portar a pensar que si ens havíem de fiar dels arxius filmics, podies arribar a pensar que no havia existit. I l'últim significat del títol, és que quan cantava s'esfumava, deixava d'existir la dona per convertir-se en emoció musical; era la dona feta música.

Qui va ser Conxita Badia?

Conxita Badia va ser una persona extraordinària que marcà a músics, poetes, deixebles i tot aquell que la coneixia. Només cal llegir algunes de les coses que diuen d'ella grans personatges del seu temps com Pau Casals ("tot el que he escrit per a veu de soprano ha sigut escrit pensant en tu. Tot, doncs, et pertany") o la seva deixeble Montserrat Caballé (Era única. Tots els monuments que se li fessin serien pocs i si jo serveixo per deixar empremta, la que haig de deixar és la d'ella").

Es va relacionar amb els millors música de l'època de la qual en va ser deixeble i musa. Quina relació professional va establir amb ells?

Va establir-hi una relació d'amistat i d'estímul musical, afavorint tota mena de creació. Ella es delia per cantar i encomanava als altres l'alegria del cant. Per això va ser musa de tants.

Què és el que més t'ha sorprès d'ella?

Jo sabia que era una gran cantant però el que m'ha sorprès més és la seva actitud vital. Senzillament, vivia en el món de la música i era feliç vivint en aquest món. Fins i tot quan parlava se li escapava un aire musical a la frase. Em va sorprendre molt una filmació que surt en el documental, que per mi és cabdal per acabar de lligar el retrat que t'has anat fent d'ella al llarg de la pel·lícula: se la veu responent una entrevista mentre no pot deixar de tocar el piano i en què cada resposta va acompanyada d'una música improvisada segons el sentiment de la resposta. És aquí on tot el que t'han dit d'ella pren sentit, on et dius "ara ho entenc tot". Impressionant.

Com va influenciar en ella la guerra civil?

La va marcar totalment. A ella i a tothom. En el seu cas, va marxar a l'exili, va perdre amics i va tornar a Catalunya 10 anys després. Evidentment, quan va tornar, la guerra havia acabat però el franquisme no afavoria un ambient de creació lliure. Si bé és cert

Eulàlia Domènech (la Jonquera, 1978), besneta de Conxita Badia, va començar a buscar informació de la seva besàvia, per motivacions familiars, però mica en mica, va descobrir que "va ser una artista, una marassa, una donassa, que vivia en el món de la música, allà on les coses materials no tenen cap importància i on només compta el cor. Ja és això la música, sentir. I ja és això el que ella era: música."

Conxita Badia va ser una musa per a molts dels músics i poetes amb qui col·laborar com Enric Granados, Pau Casals, Amadeu Vives i Manuel de Falla entre d'altres, i mestra, de Montserrat Caballé.

que es feien concerts no es pot comparar ni de lluny amb el que hi havia hagut abans de la guerra. Era l'exili interior, que en deien.

Què creus que l'ha invisibilitzat?

Jo crec que són molts els motius pels quals ha quedat invisible pel gran públic. S'ha de dir que, en el sector de la música culta, la seva figura és recordada i venerada. No obstant, el gran públic la desconeix. Desconeixement que ve per la guerra i pel franquisme.

I pel fet de ser dona?

També. Pel fet que era dona (la memòria de les dones és generalment més ignorada que la dels homes), pel fet que fou una marassa (ella havia declinat fer certes gires internacionals pel fet que significava estar lluny de les seves filles, cosa que no podia suportar) i pel fet de no dedicar-se a l'òpera, sinó al liedert, la cançó poètica (un gènere menys conegut).

Per què creus important recuperar la seva feina i la de altres dones d'aquella època?

És un exemple de vida, de compromís amb un mateix, que pot inspirar encara avui. A mi m'ha inspirat. Penso que recuperar la feina i la memòria de persones que inspiren, siguin homes o dones, és necessari per ser millors persones.

Quines altres iniciatives s'estan portant a terme per recuperar la seva memòria?

A banda del documental, s'ha reeditat el disc "Homenatge a Granados", en què ella canta. També s'ha habilitat una web dedicada a ella (www.conxitabadia.cat). I també s'han dut a terme dues iniciatives molt interessants, impulsades per dues cantants: el curs internacional de cant amb orquestra Conxita Badia, que es fa anualment a Terrassa, i el concurs internacional de cant en memòria de Conxita Badia, que s'ha fet enguany a Sant Petersburg.

Durant la sessió de la Garriga, a més del documental s'han organitzat altres activitat. Quines són?

La sessió de la Garriga serà molt emocionant. Segur. A banda de projectar la pel·lícula (en què per cert hi ha col·laborat la garriguenca Meritxell Soler), farem un col·loqui posterior en què intervindrem la meua àvia (filla de Conxita Badia), jo mateixa, i el públic. També hi ha una sorpresa preparada que em fa molta il·lusió però que no puc explicar. Haureu de venir per viure-ho.